

lesarabrøv

Arbeiðsklæðini bíða eftir tær, Óli!

Tað má vera hugstoytt at vera fiskimaður og siggja, at stórir partur av inntøkuni kemur úr landskassanum og ikki frá avrikum Óla Jacobsens í sínum drúgva starvi sum formaður í Føroya Fiskimannafelag, tí hvør er landskassin. Jú, tað eru Palleba og Marsanna, og her í millum finnur tú fyrst og fremst føroyska fiskimannin.

Soleiðis sum »viðgerðin« hjá Óla Jacobsen av uppskotunum hjá landsstýrinum um broyting av bygnaðinum í fiskivinnuni hevur artað seg, er líkt til, at aðalmálið hjá honum í øllum hesum er ein roynd at seta fiskimenninar upp imóti Tjóðveldisflokkinum, tí flokkurin hevur vist vilja til at loysa teir trupulleikar, fiskivinnan er í. Óli vil partu sleppa at hanga eitt ella annað ljótt heiti um hálsin á Tjóðveldisflokkinum, tí flokkurin hevur hættað sær at loysa upp í flokjuni í føroyskum vinnulivi.

Hetta ger Óli samstundis sum teir flokkar — og fyrst og fremst Javnaðarflokkurin (hansara flokkur!), ið ikki er sinnaður at rætta hond frá síðu á fiskivinnuoknum, í friði og náðum sleppa at sita í andstöðu og smíra (teir skriva kanska eina yvirlýsing av og á).

Eg haldi, at er tað so umráðandi hjá Óla at geva nøkur flokki eitt ókvæmisspaldur um hálsin, so kundi hann hóskaði hongt tað um hálsin á Javnaðarflokkinum, sum tilætlað skal vera tann, ið skúmar róman av útspillingum Óla Jacobsens av Tjóðveldisflokkinum.

Í svári sínum til mín,

har hann vil hava meg at seta eitt heiti (helst illavörðið) á Tjóðveldisflokkin, kemur Óli til ta niðurstøðu, at tað er »... Javnaðarflokkurin, ið rennur sneisærindi fyrri fiskimenn ...!« og ikki Óli sjálvur, ið rennur sneisærindi fyrri Javnaðarflokkin.

Ájú, mangt kann pappirið nýtast til. Tað er lagað manni at siga seg renna sneisærindi fyrri fiskimenn, tá ið ein flokkur hevur sett seg í andstöðu uttan ávirkan, tí hesin ikki tordi at halda fram orsakað av egnum kleyvaskapi.

Alla seinnu helvt av 80-unum sat Javnaðarflokkurin í Tinganesi við bukt og báðum endum í fiskivinnuoknum; Atli Dam var fiskimálaráðharri og Vilhelm Johannesen alimálaráðharri. Hesir høvdu ta teir bestu møguleikar, ið hugsast kunnu til at fáa fiskivinnuna á beint — til frama fyrri føroyska fiskimannin, fiskafólkið og samfelagið alt.

Hesi árinu drupu vit nógv meiri fisk enn neyðugt. Tá ið vit ikki sjálvi megnaðu at gera av við tað, sum fyrri var, so innfluttu vit hópín av útlendskari arbeiðsmegi, bæði til skip og virki. Hvi læt floksfelagið Óla Jacobsens, Atli Dam, táverandi fiskimálaráð-

harri, ikki ein part av hesum tilfeingi svimja í frið soleiðis, at ein stórri partur av hesum gjørdist gýttingarfert til gagns fyrri føroyska fiskimannin?

Tá ið vit vistu, at grunnarnir ikki toldu trýstið samstundis, sum meira enn nógv mikið var at gera á flakavirkjunum: Hvi eggjaði Javnaðarflokkurin so ikki til at fáa meira burtur úr ráfiskinum inni á virkjunum.

Sannleikin er, at ongan tíð áður í nýggjari tíð hevur hvið til stovnsrøkt og umlegging av framleiðsluni til partvis viðari góðsking verið so gott sum árinu 1985-88, tá ið Javnaðarflokkurin sat við fiskivinnuoknum, bæði á sjógvi og landi.

So hvi skal Óli júst nú, tá ið Tjóðveldisflokkurin hevur sett spakan í til tess at loysa upp í fiskivinnuni, leita upp og niðri eftir einum hvørjum ljótum heiti at seta á Tjóðveldisflokkin? Hetta halda nógv vera sera logið og litið virðiligt fyrri ein mann, ið sjálvsagt skal umboða eitt óheft Føroya Fiskimannafelag og ikki eina andstöðu, ið einki hevur gjørt fyrri at bota um støðuna.

Tað má vera hugstoytt at vera fiskimaður og siggja, at stórir partur av inntøkuni kemur úr landskassanum og ikki frá avrikum Óla Jacobsens í sínum drúgva starvi sum formaður í Føroya Fiskimannafelag, tí hvør er landskassin? Jú, tað eru Palleba og Marsanna, og her ímillum finnur tú fyrst og fremst føroyska fiskimannin.

Fiskimenn eru ikki

nøgdir við, at Óli Jacobsen soleiðis einvíst leggur eftir einum politiskum flokki, ið hóast alt roynir at ganga nýggjar leiðir.

Sjálvsagt ert tú ikki nøgður við alt; og tað vildi verið logið, um so var, men av einum fiskimannafelagsformanni at hanga tjóðveldisfólk út sum svikjarar og náttúgvur, ið royna at gera nakað, meðan teir, ið kanska eiga høvuðsábyrgdina av óskilinum, sleppa snikkaleysir, man tykjast mongum fiskimanni og føroyingj yvirhøvar ovboðið, serliga tá ið øll vita, hvar Óli Jacobsen sjálvur stendur politiskt.

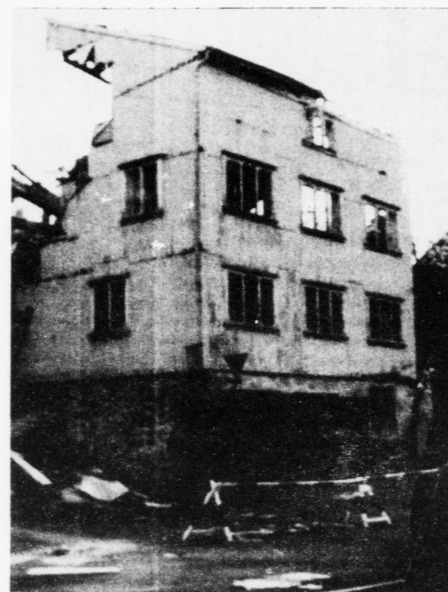
Kom nú niður aftur á jørðina, Óli; arbeiðsklæðini bíða eftir tær. Vit vóna øll, at kósín, sum nú er sett, er hin rætta. Er hon ikki tað, má væl bera til at leggja hana eitt sindur órðvisi, soleiðis at føroyska skútan kemur á beint.

Eingin meira enn eg sjálvur, sum eri uppvaksin í einum fiskimannahæimi, ynskir teimum, sum stríðast á havinum og ganga á einum keldum betonggólvi á einum flakavirki, tær bestu smódir, tí tað eru teirra avrik, ið bera øllum tí føroyska samfelagnum uppi.

So er hetta eisini sagt! Fjórðandi kemur aftur 22. august, og eg ivist í, um eg leggi í at keglast í summarfritíðini; hon er bara einaferð um árið!

Góða ólavsøku, øll somul — og framhaldandi gott summar!

Vilmund Jacobsen,
blaðstj.



Prioriteringin í Tórshavnar kommunu

Tað er ikki fyrri at vera óreinar ella negativur, eg skrivi, men nú eg var í Dr. Jacobsen's gøtu og sá tað, sum har er gjørt, kundi eg ikki lata vera at hugsa um, hvussu prioriterað v'ður.

Adrenn eg komi við tí, eg hugsaði um, lat meg so, fyrri at ongin misskiljing skal vera, beinanvegin siga, at mær dámar væl tað, sum gjørt er, eisini at tað er gjørt.

Men tá vit nú hava ráð til hetta (og tað ivist eg ikki í, at vit hava), hvi hava vit so ikki eisini ráð til at lata MBF-bussin koyra? Og hvi hava vit

ikki somuleiðis ráð til, at teg, sum búgva »Undir Fjalli« kunnu gjalda eina leigu, sum er soleiðis, at teg klára hana og samtíðis kunnu hava eitt liv við síðuna av?

Flogvøllin á Glyvursnesi tori eg ikki at nevna!!

Betur er um eini 100 ár, at søgan tá kann siga frá eini fjøld av nógðum borgarum, enn um hon bert sigur frá minnisvarðum yvir eitt býráð ella ein arkitekt, sum vóru í Havn í 1990.

Hesir minnisvarðar kunnu lættliga gerast skemdarstengur yvir hesi!

Um Arnstein Niclasen og smoltstöðina í Sørvági

Í januar í ár fingi alibrúk á Sørvágsfirði loyvi frá Føroya Landsstýri til smoltstöð, treytað av at teg lokalu loyvinu vóru í lagi. Hesi loyvi vórðu skjótt í lagi, bæði frá kommunu, hagarportum, náttúrufríðingarnevnd og øðrum. Men loyvið frá landsverkfrøðinginum, her var tað Arnstein Niclasen, sum hevði arbeiðið undir sær, var trupult at fáa fatur í. Maðurin bleiv kontaktaður á fyrsta sinni fyrst í februar, men ikki fyrr enn út í juni mánaða kom loyvið frá honum. Hesin maður

hevði 5 mánaðar um at gera eitt arbeiði, sum kundi gerast uppá 5 dagar.

Hvi hevði hesin so langa tíð um hetta? Jú, orsøkin var tann einfalda, at maðurin ongantíð var á skrivstovu síni. Tær umleið 30 ferðirnar, ið telefonerað varð til hansara, var hann úti. Tvær ferðir fekt samband við hann, men tá bleiv telefonerað heim til hansara privat um døgurðatið sunnudagar. Maðurin hevur so nógvir nevndir at meta upp í, at hann ikki hevur tíð at røkja sitt veruliga arbeiði.

Her ger tað seg nokk eisini galdandi, at ein má møta upp til nevndarfund fyrri at fáa lön har, meðan lönin verður góldin frá landsverksfrøðingstovninum, um persónurin ger nakra nyttu ella onga. Okkara skattaplagaðu fólk gjalda dyrt fyrri at fáa búskapin á fótur aftur, og er tað harmiligt at vita, at ein partur av okkara skattapeningi skal fara til lönir til slikar jassar.

Út í juni mánaða kom so loyvi frá landsverkfrøðinginum, og manglaði nú bert loyvi frá S.E.V. at brúka vatnið úr Vatndals-

vatnið til smoltframleiðslu. S.E.V. nevndin hevði fund í fyrru helvt av juli, Arnstein Niclasen er formaður har, og var viðtikið av honum og øðrum har at nokta okkum at brúka vatnið. Hesin sami maður hevði í 5 mánaðar frammanundan ligið hjá landsverkfrøðinginum og bót á umsókn okkara, hann hevði fingið okkum til at gera tekningar til kr. 72.000,00, uttan við einum einasta orði at siga okkum frá, at S.E.V. í síðsta enda fór at nokta, og á S.E.V. fundi víðger hann málið so kyniskt og

samvitskuleyst. Ein vónar, at tað á landsins stovnum ikki sita fleiri slikir persónar, tí slikir eru ein ringur svullur í tjóð okkara.

Klæmint Weihe! »Ringur fuglur drýtur í egði reiður«, sigur orðatakið. Nú ert tú so væl fyrri í makt og mæti, at tað kann gera tær tað sama, um tað eru nøkur arbeidsplass meira ella minni í heimbygd tinni. Tú hevur troðkað teg fram til høgt starv, vil fegin virðast sum høgt lærður, men tað at tú kannar tær handan dunnuhylin har uppi til el-

framleiðslu, prógvvar týðliga tín naiva, andaliga habitus.

Eitt annað er, at hendan bygd hevur aðrar ætlanir við vatninum, enn tú hevur, og har mást tú lúta.

Leif Nolsøe,
Sørvági